

Yag kan ~~nu~~ tänka mig, att då en
~~man~~ ^{människa} som länge har varit en kom-
rat på livsvägen, när fram till den väy-
visare som ~~bonhörligen~~ ^{olämpligt} utpekad ~~bligen~~,
som genom ålderns ~~svår~~ rike, ~~alingsrar mig~~
när mot Lidsströgars dal, där tyktuden
och glänstkan bor, då vill man gärna till-
ropa denna ~~svår~~ ^{människa} inte precis att
farväl, utan en förtärlig ~~svår~~ ^{svår} för-
sättan, att hon och hennes livsvärk, man vill,
medan det ännu är tid därtill, göra henne
den glädjen att ~~höra~~ ^{höra} att hennes ~~svår~~ ^{det} livsvärk le-
ver, som hon efter fattig förnågs ~~svår~~
att föra ännu lever kvar och kan
skall leva i någon mån, då hon själv
är ~~försvunnen~~ ^{försvunnen} ~~svår~~ ^{svår}

Detta ~~svår~~ ^{vill jag tro är} ~~svår~~ ^{svår} meningar med
den hyllning, som i dessa dagar
kommit mig till del från både
stora och små och det är för detta
det hopp, som väckts hos mig, att
mitt verk skall leva, efter mig,
samt jag nu tackar, mitt älskade
fädernesland och allt Sveriges
folk.

Lehms avskedstal i Radio

19 20/11 38